

[Udenrigsministeren.]

gjorde nogle bemærkninger om valgloven. Jeg indrømmer, at det var et lidt hårtrukket eksempel, men det er alligevel således, at hvis vi vedtog forslaget i den ordlyd, de ærede forslagsstillere har givet det, ville det tilfælde falde ind derunder. Jeg giver den ærede socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), fuldstændig ret i, at man aldrig kan vide, hvordan en sådan beslutning senere hen vil blive fortolket, eller hvorledes den i en given situation kan blive misbrugt, men det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav mig dog ret i, at der var noget i det, jeg sagde med hensyn til traktater. Det ærede medlem udtalte, at hvis en regering kom i den situation under sådanne forhandlinger at skulle foretage noget, som kunne binde rigsdagens afgørelse, ville regeringen naturligvis søge tilknytning til rigsdagen for at sikre sig, at rigsdagen var enig i den beslutning, man skulle træffe. Selvfølgelig. Men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det er ikke sikkert, det ville ske i et offentligt rigsdagsmøde. Det ville måske hindre regeringen og landet i at opnå de resultater, man tilstræbte, hvis det f. eks. blev meddelt offentligt, hvad man kunne tænke sig at gøre, og forhandlingsgrundlaget blev bekendt for de parter, vi forhandlede med. Det er netop udfra dette synspunkt, for at varetage og beskytte landets interesser, at vi har skabt organet det udenrigspolitiske nævn, hvorigennem regeringen har mulighed for at sikre sig, at den har folkeviljen bag sig i det, den beslutter, uden at muligheden for at nå de resultater, landet stræber efter, svækkes. Denne mulighed svækkes derimod, hvis det foreliggende forslag vedtages, og det er derfor, jeg har vovet at sige, at jeg tror ikke, det er helt gennemtænkt. Jeg tror ikke, det har stået de ærede forslagsstillere klart og heller ikke har været deres hensigt, at det skulle kunne få konsekvenser som dem, der her er tale om.

Lad mig tilføje, at det, der skete, dengang vi forhandlede spørgsmålet om den europæiske fællesstyrke, var, at regeringen, da den ikke kunne få en forhandling i åbenhed med rigsdagen, søgte en sådan tilslutning ved forhandling med partiernes repræsentanter, at den var sikker på, at den ikke handlede mod rigsdagsflertallets vilje, og det er dog det afgørende i denne sag. Det blev da også bekræftet, da sagen kom til behandling her i tinget, og et stort flertal erkendte, at regeringen i forvejen havde sikret sig det fornødne parlamentariske

flertal, så der er ikke sket nogen ulykke derved. Det gik på nøjagtig samme måde, som det ville være gået, hvis en offentlig forhandling havde fundet sted, men det er altid at foretrække at få en offentlig forhandling, og det ville også være sket, hvis forholdene ikke havde forhindret det.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har flere gange hentydet til den nuværende højtærede finansministers stilling og til udtalelser, han har fremsat. Jeg vil dog gøre det ærede medlem opmærksom på, at den højtærede finansminister stemte sammen med sit parti og os andre om godkendelsen af det, der var sket, da dagsordenen blev vedtaget den 18. oktober. Det er dog noget, som også bør tages med i betragtning.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har forstået mig fuldstændigt rigtigt, når han mener, at jeg ønsker åbenhed overfor tingets medlemmer og offentligheden i så vid udstrækning som muligt. Jeg tror også, at jeg gennem den tale, jeg holdt forleden dag, virkelig beviste, at der stod alvor bag denne hensigt. Men det er slet ikke det, der er tale om her. Der er tale om at finde en formulering, således at der ikke gennem beslutningen foretages en grundlovsændring eller en begrænsning af regeringens handlefrihed.

Det ærede medlem fremsatte en udtalelse om, at den norske udenrigsminister og også nogle danske skulle have sagt, at hvis vi modtog våben fra Amerika, ville det være en provokation overfor Sovjetunionen. Det ville i høj grad interessere mig at se ordlyden af dette citat af den norske udenrigsminister.

Dernæst spurgte det ærede medlem, om Danmark ville være bundet, hvis Attlee og Truman traf en afgørelse om en begrænset krig mod Kina. Jeg synes, spørgsmålet er meget naivt. Hele det spørgsmål vil komme til behandling i De Forenede Nationers plenarforsamling, som vil tage stilling til hele Koreaspørgsmålet, og her vil Danmark være i stand til dels at udøve sin indflydelse, dels at give sin mening tilkende.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bertel Dahlgaard): Jeg takker de ærede ordførere for deres tilslutning til forslaget videre behandling i et udvalg og skal kun knytte ganske få bemærkninger til det, der nu er sagt.

Når det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) mente, at jeg burde bøje hovedet i anledning af dette forslags affattelse, må jeg bedrøve det ærede medlem